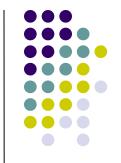

Little и Big endian (мала и велика крајност)

 Узмимо да је ширина меморије на неком процесору 8 бита, тј. да сваких 8 бита има своју адресу.

Питање: Како ћемо у меморију таквог процесора сместити 32-битну вредност?

Одговор: Поделићемо 32-битну вредност на 4 8-битне, нпр. вредност 0x0A0B0C0D се може поделити на следећа четири дела:

0х0А, 0х0В, 0х0С и 0х0D, поређаних по значајности, од највеће ка најмањој.

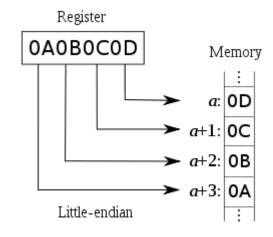
- Два су начина да се та четири дела сместе у меморију:
 - Делови мањег значаја иду на мању адресу Литл ендијан
 - Делови већег значаја иду на мању адресу Биг ендијан
- Са ког краја се вредности смештају у меморију највише зависи од самог процесора. Рецимо:
 - MIPS може се изабрати LE и BE
 - Intel LE
 - ARM LE

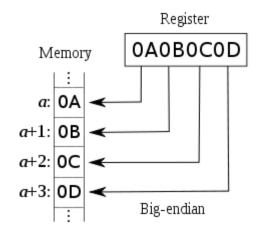
Little и Big endian

• Део најмањег значаја се уписује први = little endian

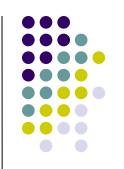

 Део највећег значаја се уписује први = big endian

Little и Big endian Илустрација разлике

- 1. Смести 0x0A0B0C0D у меморију као 32-битну вредност (рецимо int типа)
- Прочитај из тих меморијских локација као 2 узастопне 16-битне вредности
- Прочитај из тих меморијских локација као 4 узастопне 8-битне вредности
- 4. Прочитане вредности:

16bit access:

• **LE**: 0x0C0D и 0x0A0B

BE: 0x0A0B и 0x0C0D

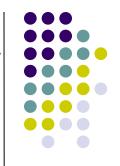
8bit access:

• **LE**: 0x0D, 0x0C, 0x0B и 0x0A

• **BE**: 0x0A, 0x0B, 0x0C и 0x0D

Размена података између рачунара

- Постоји договор око формата којим се шаљу подаци преко мреже.
 Мрежни стандард каже: big-endian.
- За пребацивање у мрежни формат звати функцију hton (host-to-network). На big-endian рачунарима не ради ништа, али да би програм био портабилнији важно је користити hton увек пре слања података преко мреже.
- Аналогно постоји и функција ntoh (network-to-host) која служи за читање података са мреже.
- Функције за конверзију:
 - htons() "Host to Network Short" 16бит
 - htonl() "Host to Network Long" 32бит
 - ntohs() "Network to Host Short" 16бит
 - ntohl () "Network to Host Long" 32бит

Декларације и дефиниције променљивих (и помало функција)

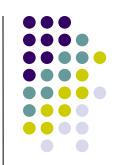
Особине променљивих

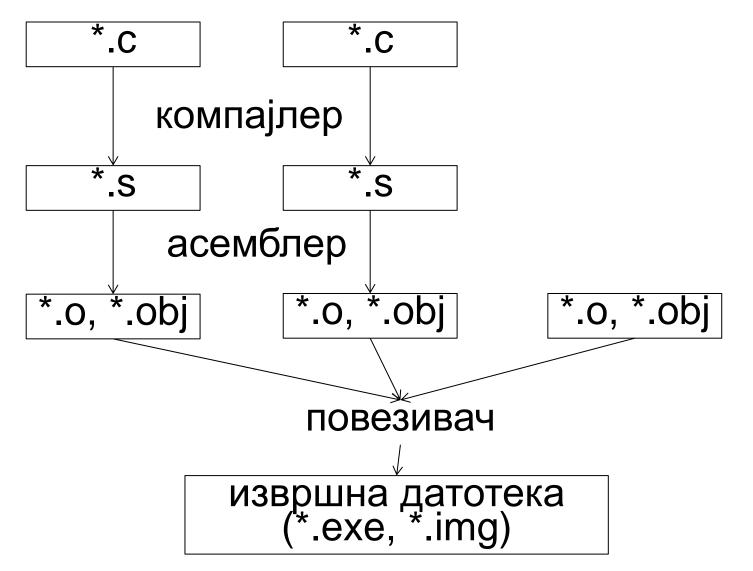

- Назив и тип...
- Назив и тип променљиве нису њене једине особине!
- Све особине променљиве се саопштавају приликом њеног декларисања.
- Неке особине су предвиђене стандардом, али могу постојати неке особине специфичне за конкретну платформу и конкретан компајлер.

Билдовање програма слика

Формирање назива променљиве

- Први знак мора бити слово или _.
- Након првог знака и бројеви могу бити коришћени.
- Последица претходна два: размаци нису дозвољени.
- Променљива се не може звати исто као резервисана реч.
- Велика и мала слова нису исто, па тако **Mile** није иста променљива као **mile**.
- Само прва 63 знака гарантовано јединствено дефинишу променљиву.
 - Само 31 у случају екстерне променљиве
- Коришћење _ на почетку се обесхрабрује јер је по договору резервисано за неке библиотечке и системске идентификаторе.

Савети:

- Имена трабају бити смислена и информативна.
 - **studentAge** или **student_age** даје више информација о променљивој и њеној сврси него само **age**, или, не дај Боже, само **a**.
- Када се име састоји од више речи, оне могу бити раздвојене уметањем _, или се могу визуелно раздвојити тако што ће наредна реч почети великим словом.
- Употребити један принцип именовања и држати га се. У случају рада у тиму на неком пројекту придржавати се правила именовања која у том пројекту важе.

Дефиниција и декларација променљиве

- Декларација описује променљиву, давајући довољно информација да компајлер може знати како са променљивом треба да поступа.
- **Дефиниција** представља заузимање физичког простора за променљиву, а може укључивати и њену иницијализацију.
- Декларација и дефиниција могу бити одвојене или спојене.
 - Код променљивих су у пракично свим случајевима, осим у једном, дефиниција и декларација спојене.
 - Код функција је разлика између дефиниције и декларације јаснија.

Примери декларације (и дефиниције)

• Једна декларација (са дефиницијом) у једном реду

```
int age;
float amountOfMoney;
char initial;
```

• Више декларација (са дефиницијама) у једном реду

```
int age, houseNumber, quantity;
float distance, rateOfDiscount;
char firstInitial, secondInitial;
int* p1, p2, p3; // sta je ovde problem?
```

- Код функција
 - Декларација:

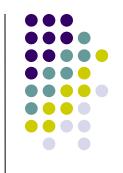
```
int foo(int x);
```

• Декларација са дефиницијом:

```
int foo(int x)
{
  return x + 1;
}
```


Досег - видљивост променљивих

- Досег променљиве одређује се на основу места декларисања.
- Променљиве могу имати три досега:
 - Датотечки досег тзв. глобалне променљиве.
 - Ван било ког блока или листе параметара
 - Блоковски досег тзв. локалне променљиве.

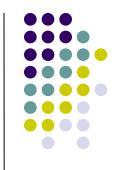
```
void foo(int x)
int x;
{
...
}
```

Прототипски досег - специјалан случај концептуалне природе, али суштински небитан.

```
void foo(int x);
```


Досег - видљивост променљивих

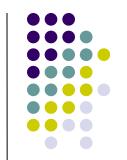
- Две различите променљиве не могу имати исто име.
- Али:

```
int milorad;
void foo()
{
    int milorad;
    ...
}
```

Избегавати!

Видљивост променљивих ван датотеке - затвореност

- Односи се на променљиве датотечког досега.
- Никада се не играти овога са променљивама блоковског досега!!!
- 1. Променљива је дефинисана у датотеци и користи се само у њој затворена (приватна)

```
static int x; // definicija i deklaracija - promenljiva nije vidljiva spolja
```

 2. Променљива је дефинисана у датотеци али се користи и у некој другој датотеци - јавна

```
int x; // definicija i deklaracija - promenljiva je vidljiva spolja
```

• 3. Променљива није дефинисана у датотеци, а користи се у њој (дефинисана је у некој другој датотеци) - **спољна**

```
extern int x; // samo deklaracija - x mora biti definisano negde drugde
```

• Синтаксно је омогућено и ово у истој датотеци:

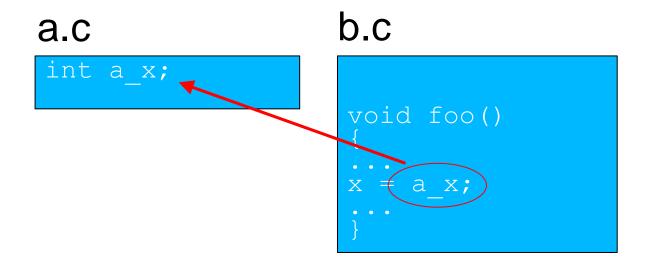
```
extern int x;
int x;
```

А може и ово, и још штошта, али то не треба радити - само горње је корисно:

```
static int x;
int x;
```


a.c

int a_x;

b.c

```
extern int a_x;

void foo()
{
    ...
    x = a_x;
    ...
}
```


a.h

```
#ifndef _A_H_
#define _A_H_
extern int a_x;
#endif
```

a.c

```
#include "a.h"
int a_x;
```

b.c

```
#include "a.h"

void foo()
{
    x = a_x;
    ...
}
```


Видљивост функција ван датотеке - затвореност

- Односи се на функције датотечког досега.
- Не правити функције блоковског досега.
- 1. Функција је дефинисана у датотеци и користи се само у њој затворена (приватна)

```
static void foo(int x)
```

 2. Функција је дефинисана у датотеци али се користи и у некој другој датотеци - јавна

```
void foo(int x) // u datoteci mora biti data i njena definicija
```

• 3. Функција није дефинисана у датотеци, а користи се у њој (дефинисана је у некој другој датотеци) - **спољна**

```
void foo(int x); // data je samo deklaracija, extern nije potrebno, a ni
preporucljivo!
```

• Синтаксно је омогућено и ово у истој датотеци:

```
void foo(int x);
void foo(int x) {...}
```

• А може и ово, и још штошта, али то не треба радити - само горње је корисно:

```
static void foo(int x);
void foo(int x) {...}
```


a.c

```
int a_bar() {
...
}
```

b.c

```
int a_bar();

void foo()
{
    ...
    x = a_bar();
    ...
}
```


a.h

```
#ifndef A H #
#define A H #
int a bar();
#endif
```

a.c

```
#include "a.h"

int a_bar()
{
   :...}
```

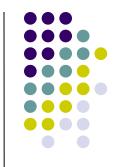
b.c

```
#include "a.h"

void foo()
{
    x = a_bar();
    ...
}
```


Трајност променљиве (објекта)

- Одређује када променљива настаје и када нестаје.
- Три врсте трајности:

• Аутоматска

Настајање и нестајање променљиве аутоматски контролише компајлер, тј. променљива настаје само у блоку где треба и нестаје чим више није потребна.

Резервисана реч **auto**. Подразумевана трајност за променљиве блоковског досега. Променљиве датотечког досега **не могу** имати аутоматску трајност. Када настану неиницијализоване су.

• Статичка

Променљива настаје једном, на почетку програма и траје све до краја програма.

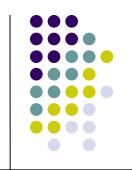
Резервисана реч static (али не онај статик за затвореност него неки други ©). Подразумевана (и једина) трајност променљивих датотечког досега. Променљиве блоковског досега могу бити статичке трајности. Када настану иницијализоване су на 0, осим ако другачије није експлицитно наведено.

• Алоцирана

Настајање и нестајање променљиве одређује програмер коришћењем функција из stdlib.h. Није променљива у правом смислу јер нема име, већ се референцира преко показивача. Иницијализованост зависи од функције која је употребљена за стварање.

Табела – за променљиве

	Затворена	Јавна	Спољна
Аутоматска Глобална	Нема	Нема	Нема
Статичка Глобална	static int x;	int x;	extern int x;
Аутоматска Локална	{ auto int x; }	Нема	Нема
Статичка Локална	<pre>{ static int x; }</pre>	Нема	Као да нема

Код који је закошен се може изоставити.

Уочити два смисла static речи: 1) static наспрам auto, и 2) static као одредница да је променљива затворена (да није јавна или спољна)

Табела – за функције

	Затворена	Јавна	Спољна
Аутоматска Глобална	static void foo()	void foo() {} Са дефиницијом.	void foo(); Само декларација.
Статичка Глобална			
Аутоматска Локална	Нема (не користити)	Нема (не користити)	Нема (не користити)
Статичка Локална			


```
/* uninitialized global variable */
int x global uninit;
/* initialized global variable */
int x global init = 1;
/* uninitialized global variable (static)*/
static int y global uninit;
/* initialized global variable (static) */
static int y global init = 2;
/* global variable that exists somewhere
* else in the program */
extern int z global;
```

```
int foo(int x local)
{
 /* uninitialized local variable */
  int y_local_auto_uninit;
 /* initialized local variable */
 int y local auto init = 3;
 /* uninitialized local variable */
 static int y local static init;
 /* initialized local variable */
  static int y local static init = 4;
```


Колико треба користити спољне променљиве

- У принципу, избегавање коришћења спољних променљивих представља добру програмерску праксу зато што:
 - оне нарушавају модуларност програма
 - отежавају дебаговање
- Али некада је то неопходно, па је савет да се спољне променљиве користе обазриво.

Колико треба користити јавне променљиве

- Јавне променљиве су неопходне ако постоје одговарајуће спољне променљиве у другим датотекама.
- Али зашто би користили јавне променљиве ако не постоји одговарајућа декларација спољне променљиве у некој другој датотеци?
 Одговор: Из незнања или аљкавости.
- Ако се глобална променљива неће користити негде другде ван датотеке онда је добра пракса декларисати је као затворену (приватну).
- Ако се то не уради могу настати и проблеми: Шта ако у две датотеке имамо јавну променљиву истог имена?

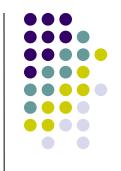
Где декларисати/дефинисати и иницијализовати променљиве?

- Променљиве треба дефинисати искључиво у .с датотекама, никако у заглављима.
- То урадити при врху датотеке (обично одмах после укључивања заглавља) у случају глобалних променљивих.
- У случају локалних променљивих најпрепоручљивије место за декларацију је почетак функције, али могу се декларисати и касније (пожељно на почетку блока, иако од С99 то више није обавезно)
- Променљиве иницијализовати чим пре. Ако има смисла чим су декларисане.

Квалификатори

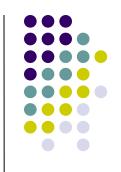
- volatile значи да одређена променљива може бити промењена, а да је програмски код није ни пипнуо. Ово се готово не сусреће нигде осим у програмирању наменских уграђених система.
- const значи "само за читање" (read-only) од стране програма, односно програм вредност не може мењати.

Уочимо разлику:

- const char* p
- 2. char const* p
- 3. char* const p
- 1. и 2. су исте ствари: декларација показивача на const char. То значи да се показивач може мењати али оно на шта показује не може.
- 3. декларише константни показивач на char. Дакле, сам показивач се не може мењати од стране програма (али оно на шта он показује може).

Константне променљиве

- Декларација константне променљиве иста као и декларација обичне променљиве постојање резервисане речи const једина разлика.
- Реч const може бити са било које стране типа:

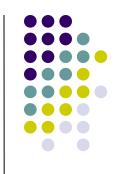
```
int const a = 1;
const int a = 2;
```

Ствар стила. Изабрати једну варијанту и држати се ње. Препорука је друга варијанта.

- Морају бити иницијализоване при декларацији јер не могу на други начин променити вредности из програма.
- #define је алтернативни начин дефинисања константи у програму, али постоје важне разлике.

#define насупрот const


```
#define SOME_CONST 1
const int some_const = 1;
```

Разлике?

- Константна променљива може бити сложеног типа
- Константна променљива има адресу и физичку представу у меморији, ако је потребна (компајлер је може уклонити ако није потребна)

```
int* x = &some\_const;
```

Затвореност у оба дата случаја?

Избегавају се потенцијалне грешке, нпр.:

```
#define SOME_CONST 5 + 2
const int some_const = 5 + 2;
x = 7 * SOME_CONST; y = 7 * some_const;
```


Пример за volatile


```
volatile int flag;
                              volatile int x;
void wait for flag()
                              int foo()
  while ( flag == 0);
                                x = 5;
                                return x;
                              int fool()
                                //x = 5;
                                return 5;
```


Пример за volatile


```
volatile uint8 t* flag = (uint8 t volatile*)0x12345678;
```


const volatile?

```
volatile uint8 t* flag = (uint8 t volatile*)0x12345678;
volatile uint8 t* const flag
    = (uint8 t volatile*)0x12345678;
volatile const uint8 t* const flag
    = (uint8 t const volatile*)0x12345678;
const uint8 t volatile * const flag
    = (volatile uint8 t const*)0x12345678;
```